

Bilag I.

AKTIESELSKABET DE DANSKE SUKKERFABRIKKER

Den 16. maj 1972.

Vi tillader os herved at rette henvendelse til folketingsudvalget i anledning af det forelagte forslag til lov om ændring af den hidtil gældende lov om den danske sukkerproduktion.

Det står os klart, at sigtet med lovændringen alene har været at tilpasse den hidtidige lovgivning på dette område til de nye forhold, der bliver gældende for sukkerfremstillingen i Danmark i tilfælde af vor tilslutning til et udvidet EF.

Ud fra disse forudsætninger kan vi for vort vedkommende tilslutte os de fleste af de foreslåede ændringer, men vi vil dog gerne henlede udvalgets opmærksomhed på følgende forhold, som i forslaget er opretholdt uændret, men som efter vor opfattelse vil være irrelevante under de nye produktionsvilkår:

Kapital og organisation.

Ved dansk indtræden i fællesmarkedet bliver EF-landbrugsordningerne det nye økonomiske grundlag for sukkerfremstilling i Danmark. Såvel roedyrkernes afregningspriser som fabrikkernes produktionsvederlag bliver fastlagt i overensstemmelse med disse regler, og i principiel henseende sker produktionen ikke mere for statens regning.

Under disse forhold forekommer det urimeligt, at sukkerindustriens kapitalforhold og selskabsretlige organisation fortsat skal underkastes handelsministerens godkendelse. Denne bestemmelse stammer helt tilbage fra de etårige koncessioners periode (1933-1950), hvor sukkerfabrikkernes samlede aktiviteter var underlagt koncessionen, og hvor navnlig fabrikkernes vederlag var direkte knyttet til selskabets aktiekapital.

Dette princip er for længst ændret. Ved indførelsen af de 10-årige produktionstilladelser i 1950 blev der foretaget en principiel opdeling mellem det sukkerfremstillingen vedkommende produktionsapparat og den kapital, selskabet anvender til finansiering af den øvrige virksomhed. Samtidig blev der draget en klar skillelinie mellem driften af sukkerfabrikkerne og de øvrige aktiviteter, som er staten uvedkommende, og vederlaget for sukkerproduktionen blev gjort helt uafhængig af aktiekapitalens størrelse.

På denne baggrund anser vi ovennævnte bestemmelse for forældet og irrelevant. Der kan efter vor mening ikke anføres nogen rimelig begrundelse for, at vort selskab fortsat skal indhente tilladelse til kapitalfremskaffelse til nye aktiviteter på områder, der intet har med sukkerfremstillingen at gøre, og som i øvrigt, uanset dette, sker helt for selskabets egen regning.

Ligeledes kan vi ikke se noget formål med begrænsninger i retten til at foretage ændringer i den selskabsretlige organisation. Efterhånden som skillelinien mellem sukkerproduktionen og de øvrige aktiviteter er trukket klart op, forekommer det os uhenigtsmæssigt at bremse en fri tilpasning af organisationsforholdene til de for længst ændrede vilkår. Os bekendt findes en sådan binding ikke for sukkerindustrien i EF, og selv i Sverige, hvis sukkerindustri i øvrigt allerede arbejder på EF-grundlaget, er kapital- og organisationsforhold ganske naturligt overladt til fabrikkernes egen afgørelse.

Med henvisning til ovennævnte bemærkninger tillader vi os at henstille, at den pågældende bestemmelse udgår af ændringsforslagets § 2.